

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 17 nëntor 2014
Nr. ref.:RK729/14

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin Nr. KI86/14

Parashtrues

Advije Nimani

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të
Kosovës, Rev. nr. 32/2014, të 13 marsit 2014**

GJKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përberë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare,
Kadri Kryeziu, gjyqtar dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga znj. Advije Nimani (në tekstin e mëtejme: parashtruesja e kërkesës), e përfaqësuar nga z. Safet Voca, avokat nga Mitrovica.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesja konteston kushtetutshmërinë e Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. nr. 32/2014, të 13 marsit 2014.

Objekti i çështjes

3. Objekt çështjeje është kushtetutshmëria e vendimit të Gjykatës Supreme të Kosovës që sipas parashtrueses “... është i kundërligjshëm dhe në kundërshtim me dispozitat e nenit 31 paragrafi 1 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës”.

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/121 (në tekstin e mëtejme: Ligji).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 14 maj 2014, parashtruesja e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 10 qershor 2014, Kryetari i Gjykatës Kushtetuese me Vendimin Nr. GJR. KI86/14, caktoi gjyqtarin Altay Suroy gjyqtar raportues. Të njëjtën ditë, Kryetari, me Vendimin Nr. KSH. KI86/14, caktoi Kolegjin shqyrtues të përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (kryesues), Ivan Čukalović dhe Enver Hasani.
7. Më 19 qershor 2014, parashtruesja u njoftua për regjistrimin e kërkesës. Të njëjtën ditë nga një kopje e kërkesës iu dërgua Gjykatës Supreme të Kosovës, Ministrisë së Shërbimeve Publike (në tekstin e mëtejme: MSHP) dhe Ministrisë së Punëve të Brendshme (në tekstin e mëtejme: MPB).
8. Më 15 shtator 2014, Kryetari i Gjykatës Kushtetuese me Vendimin Nr. KSH. KI86/14, caktoi gjyqtarin Kadri Kryeziu anëtar të Kolegjit shqyrtues në vend të gjyqtarit Robert Carolan.
9. Më 17 shtator 2014, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja fakteve

10. Parashtruesja kishte themeluar marrëdhënie pune me MSHP-në për kohë të caktuar duke filluar nga 1 shtatori 2003 deri më 28 shkurt 2004 në vendin e punës Zyrtare e të Dhënave në Njësinë e Regjistrimit të Automjeteve në Mitrovicë. Me Memorandumin e Mirëkuptimit nr. 840 të 21 marsit 2006 nënshkruar mes MSHP-së dhe MPB-së janë bartur përgjegjësitë për çështjet e regjistrimit të automjeteve.
11. Më 31 mars 2004, MSHP-ja kishte marrë vendim për ndërprerje të marrëdhënies së punës me parashtruesen e kërkesës për shkak të shkeljes

serioze të disiplinës të përcaktuar me nenin 3.2 të Rregullores së UNMIK-ut nr. 2001/36 mbi Shërbimin Civil të Kosovës.

12. Vendimi i lartpërmendur ishte vërtetuar me vendimin (Ref. KA-MSHP 0807/2004 i 26 tetorit 2004) të Komisionit për Ankesa të MSHP-së përkatësisht vendimin (nr. 1511/2006, i 25 korrikut 2006) e Këshillit të Pavarur Mbikëqyrës të Kosovës.
13. Më 15 maj 2007, Gjykata Komunale në Mitrovicë me Aktgjykimin C. nr. 638/2006 miratoi kërkesëpadinë e parashtrueses, anuloi vendimet e lartpërmendura të MSHP-së dhe të Këshillit të Pavarur Mbikëqyrës të Kosovës si dhe urdhëroi MPB-në që parashtruesen ta kthej në vendin e mëparshëm të punës me të gjitha të drejtat nga marrëdhënia e punës.
14. Më 18 tetor 2013, Gjykata e Apelit e Kosovës me Aktgjykimin Ac. nr. 785/2012 refuzoi të pabazuara ankesat e MSHP-së dhe MPB-së dhe vërtetoi aktgjykimin e lartpërmendur të Gjykatës Komunale në Mitrovicë.
15. Më 13 mars 2014, Gjykata Supreme e Kosovës me Aktgjykimin Rev. nr. 32/2014 pranoi revizionin e paraqitur nga MSHP-ja dhe MPB-ja dhe ndryshoi aktgjykimet e lartpërmendura të Gjykatës Komunale në Mitrovicë përkatësisht të Gjykatës së Apelit të Kosovës si dhe kërkesëpadinë e parashtrueses e refuzoi të pabazuar.
16. Në aktgjykimin e lartpërmendur Gjykata Supreme e Kosovës, ndër të tjera, arsyetoi:

Nisur nga kjo gjendje e vërtetuar e çështjes, Gjykata Supreme e Kosovës, ka gjetur se gjykatat e instancës më të ulët drejt dhe në mënyrë të plotë kanë vërtetuar gjendjen faktike që ka të bëjë me faktet vendimtare për gjykimin e drejtë të kësaj çështje juridike, por në bazë të gjendjes së tillë, sipas vlerësimit të kësaj Gjykate, gabimisht e kanë zbatuar të drejtën materiale kur kanë gjetur se kërkesëpadia e paditëses është e bazuar.

Kjo Gjykate vlerëson se dy aktgjykimet e gjykatave të instancës më të ulët, si bazë për aprovimin e kërkesëpadisë së paditëses kanë marrë faktin se paditësja në bazë të aktgjykimet të plotfuqishëm penal P. nr. 518/2005 datë 10.4.2006 është liruar nga aktakuza, e cila vepër ka të bëjë me rastin konkret. Në bazë të nenit 14 të LPK, në procedurën kontestimore gjykata, në pikëpamje të ekzistimit të veprës penale dhe përgjegjësisë penale të kryesit, është e lidhur me aktgjykimin e formës së prerë të gjykatës penale, me të cilën i pandehuri është shpallur fajtor, ndërsa nuk është e lidhur me aktgjykimin me të cilin është liruar nga përgjegjësia penale, pa marrë parasysh arsyet e lirimit. Nga shkresat e lëndës është vërtetuar se në veprimet e paditëses ka keqpërdorim të detyrave të punës që parashihen si shkelje të Rregullave të Kodit të Mirësjelljes në SHCK, në bazë të kapitullit "nenit 2.1 pika c, q, dhe shtojca rregullat e mirësjelljes dhe SHT pika 4, 6, 10 të Rregullores 2001/36 dhe Urdhërësës administrative 2003/2 neni 30.1 nen a, c, të parapara në bazë të procedurave të menaxhimit të personelit kapitulli IX, procedurat e disiplinës, ndershmëria dhe mirësjellja, hapi 4.2

nen 1,2 hapi 5, 4.1 ,5.4.9 tejkalim i kompetencave dhe shpërdorim i detyrës zyrtare.

Paditësja si zyrtare evidentuese e të dhënave është dashur të veprojë konform shkresës se datës 4.11.2003 të paraqitur nga Zyra Qendrore e Regjistrimit të Automjeteve në Prishtinë, me te cilën janë njoftuar për automjetet te cilat nuk guxojnë te regjistrohen pasi qe nuk posedojnë dokumentacion valid. Ndërsa, e njëjta pa e kryer verifikimin me DUD - doganë falso ka regjistruar automjetin i cili ka pasur ndalesë për regjistrim, i cili fakt është konstatuar në bazë të kontrollit datë 27.11.2003.

Gjykatat e instancës më të ulët, gabimisht kanë zbatuar të drejtën materiale, kur kanë gjetur se kërkesëpadia e paditëses është e bazuar, ngase, me nenin 30.1 nën a, b dhe t, të Urdhëresës administrative 2003/2 mbi zbatimin e Rregullores së UNMIK-ut nr. 2001/36 mbi Shërbimin Civil të kontratës janë paraparë shkeljet e kodit të sjelljes, të cilat si rezultat kanë dënimin e paraparë disiplinor”.

Pretendimet e parashtrueses

17. Parashtruesja pretendon se Gjykata Supreme “ka vendosur sipas revizionit dhe me rastin e vendosjes sipas këtij mjeti të jashtëzakonshëm juridik nuk ka pasur të drejtë ta refuzojë kërkesëpadinë e paditëses por vetëm ta prishë aktgjykimin e gjykatës së shkallës së parë apo të gjykatës së shkallës së dytë dhe çështjen ta kthenë për rigjykim dhe rivendosje të sërishme”.
18. Parashtruesja pretendon se Gjykata Supreme “me rastin e vendosjes është thirrur në shkresën e datës 14.11.2003 e cila fare nuk ekziston në shkresat e lëndës dhe asnjëherë nuk është proceduar si provë para gjykatave të shkallës së parë dhe të dytë”.
19. Parashtruesja kërkon nga Gjykata “që ta anulojë Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës Rev. nr. 32/2014 dhe të njëjtin ta shpallë si të kundërligjshëm dhe në kundërshtim me dispozitat e nenit 31 paragrafi 1 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës”.

Pranueshmëria e kërkesës

20. Gjykata vëren se për të qenë në gjendje për të gjykuar kërkesën e parashtrueses, së pari është e nevojshme të shqyrtojë nëse janë përmbushur të gjitha kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës.
21. Gjykata i referohet nenit 113.7 të Kushtetutës që përcakton:
“Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”
22. Gjykata po ashtu merr parasysh rregullin 36 (1) c) të Rregullores së punës që përcakton:

Gjykata mund t'i shqyrtojë kërkesat vetëm nëse:

(...)

c) kërkesa është qartazi e bazuar.

23. Përkitazi me pretendimet e parashtrueses, Gjykata vëren se Gjykata Supreme e Kosovës ka dhënë një vendim të arsyetuar ku në mënyrë të qartë ka shtjelluar obligimet e parashtrueses si punonjëse në raport me punëdhënësin e saj, si dhe mënyrën se si duhet zbatuar e drejta materiale nga gjykatat e instancës më të ulët në rastin në fjalë.
24. Gjykata Kushtetuese rithekson se nuk është gjykatë e gjetjes së fakteve dhe se vërtetimi i drejtë dhe i plotë i gjendjes faktike është juridiksion i plotë i gjykatave të rregullta, ndërsa roli i Gjykatës Kushtetuese është vetëm ta sigurojë pajtueshmërinë me të drejtat që garantohen me Kushtetutë dhe instrumente të tjera ligjore. Prandaj Gjykata Kushtetuese nuk mund të veprojë si gjykatë e shkallës së katërt (shih rastin *Akdivar kundër Turqisë*, Nr. 2189/93, GJEDNJ, Aktgjykimi i 16 shtatorit 1996, para. 65 dhe, po ashtu, shih rastin KI86/11, parashtrues i kërkesës *Milaim Berisha*, Aktvendim për papranueshmëri, i 5 prillit 2012).
25. Përveç kësaj, kërkesa nuk arrin të dëshmojë që Gjykata Supreme ka vepruar në mënyrë arbitrare apo të padrejtë. Nuk është detyrë e Gjykatës Kushtetuese ta zëvendësojë vlerësimin e vet të fakteve me atë të gjykatave të rregullta dhe, si rregull i përgjithshëm, është detyrë e këtyre gjykatave që t'i vlerësojnë provat e vëna në dispozicion të tyre. Detyrë e Gjykatës Kushtetuese është të vërtetojë nëse procedurat në gjykatat e rregullta ishin të drejta në tërësi, duke përfshirë edhe mënyrën e marrjes së provave (shih rastin *Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar*, Nr. 13071/87, Raporti i Komisionit Evropian për të Drejtat e Njeriut, i 10 korrikut 1991).
26. Fakti që parashtruesja nuk pajtohet me rezultatin e rastit nuk mund të ngrejë kërkesë të argumentueshme për shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës (shih rastin *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat kundër Hungarisë*, Nr. 5503/02, GJEDNJ, Aktgjykimi i 26 korrikut 2005).
27. Në këto rrethana, parashtruesja nuk e ka mbështetur me prova pretendimin e saj për shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës, sepse faktet e paraqitura nga ajo nuk tregojnë në asnjë mënyrë që gjykatat e rregullta i kanë mohuar asaj të drejtat e garantuara me Kushtetutë.
28. Rrjedhimisht, kërkesa është qartazi e pabazuar dhe si e tillë e papranueshme në përputhje me rregullin 36 (1) c) të Rregullores së punës.

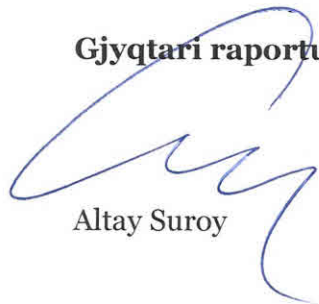
PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 47 të Ligjit dhe me rregullin 36 (1) c) të Rregullores së punës, më 17 shtator 2014, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Altay Suroy

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani